స్టార్ ఫైటర్

అనబడే ఫైటింగ్ ఫూల్

మధుబాబు

STAR FIGHTER

(Serialised in 'Navya' weekly)

By

MADHUBAABU

Published by:

MADHU PRIYA PUBLICATIONS

Machavaram, Vijayawada - 520 004

Phone : 94411 94605

E-mail : madhupriyapublications@gmail.com

First Edition :

2018

Price :

₹. 120-00

Cover Design :

DURGA RAO

Printers :

SRI CHAITANYA OFFSET PRINTERS

Vijayawada-2

ప్రస్తావన

గాజుపెంకులు నమిలినట్టు చీరుకుపోయిన తన నోరు తిరిగి మామూలుగా తయారవటానికి మూడు నెలలు పట్టింది ఫ్యుజీశాన్‌కి.

గట్టిగా ఉండే ఆహారపదార్థాలు ఆరగించలేకపోయాడు. పలుచగా ఉండే పులుసువంటి ద్రవాలు కూడా నోటిలోకి వంపుకోలేక పోయాడు. బొగ్గుల మీద వేడిచేసిన ఉప్పులేని ఒట్టి బార్లీ జావ మాత్రం తీసుకోగలిగాడు.

ప్రాణాలు నిలబెట్టిందిగాని, అప్పటికప్పుడు బయలుదేరి తన ప్రయాణం కొనసాగించటానికి అవసరమైన శక్తిని మాత్రం ఇవ్వలేకపోయింది బార్లీ జావ.

రోజురోజుకీ అధికం అయిపోతోంది అతని కక్ష. 'తప్పించుకోలేవు రాజుశాన్. నా నుంచి నిన్ను ఆ దేవుడు కూడా కాపాడలేడు. గోటితో పోయేపనికి గొడ్డళ్ళు ఉపయోగించటం దేనికని ఉపేక్షించాను. ఇక అటువంటి తప్పిదం చేయను. నిన్ను పాతాళలోకానికి పంపందే నేను విశ్రమించను' తనలో తను గొణుక్కుంటూ అతిభారంగా రోజులు గడిపాడు.

నోటికి తగిలిన గాయాలు నయమై, బలవర్ధకమైన ఆహారం నోటిలో పెట్టుకున్న వెంటనే, ఒక మూలగా పడవేసిన తన ఉత్తరీయం భుజంమీద వేసుకుని, అప్పటివరకూ తను తలదాచుకున్న కుటీరంలో నుంచి బయటికి వచ్చాడు.

వెంటనే అతనిముందు ప్రత్యక్షం అయ్యాడు ఒక వృద్ధుడు. చిన్నతనంలో కుంగ్‌ఫూ విద్యాపీఠంలో పెంచబడే పూపాదులకు నీళ్ళుపోస్తూ, వంటశాలలో చిన్నాచితకా పనులు చేసిపెడుతూ పెరిగి పెద్దవాడైన మనిషి అతను.

అతని సేవాతత్పరతకు మెచ్చి, అతను కోరుకున్నట్టు చైనా దేశపు నాన్‌కింగ్ ఏరియాలో మూడు కుంటల భూమి కొనిపెట్టాడు కుంగ్‌ఫూ విద్యాపీఠం అధిపతి చింగ్‌లీ. ఆ కుటీరం నిర్మించుకోవటానికి అవసరమైన ధనం కూడా ఇచ్చి పంపించాడు.

తను ఉద్యోగ విరమణ చేసే సమయంలో కుంగ్‌ఫూ నేర్చుకోవటానికి వచ్చిన ఫ్యుజీశాన్‌ని ఇప్పుడు గుర్తుపట్టి తన కుటీరంలో తలదాచుకోవటానికి అంగీకరించాడు అతను.

వయసులో చాలా పెద్దవాడవటం వల్ల, ఫ్యుజీశాన్ ఎదురుచూసినట్లు అమితమైన గౌరవం మాత్రం చూపించలేదు.

“నీకు తగిలిన దెబ్బ సామాన్యమైనది కాదు. నువ్వు ఇంకో పది సంవత్సరాలపాటు సాధన చేస్తే తప్ప అటువంటి దెబ్బనుంచి రక్షించుకోవడం సాధ్యపడదు” కండలు తరిగిపోయి ఎముకలు మాత్రమే కనిపించేటట్లున్న తన కుడిచేతిని ముందుకుజాచి, అతని బుగ్గ తడుముతూ మృదువుగా అన్నాడు వృద్ధుడు.

మండిపోయింది ఫ్యుజీశాన్‌కి. ఎందుకూపనికిరాని ఒక సామాన్యమైన తోటమాలి. తన బుగ్గని తడమటమా? కుంగ్‌ఫూ సాధనలో ఆరితేరిన తను, అందుకు అంగీకరించటమా?

కంటికి కనిపించనంత వేగంతో కదిలింది అతని ఎడమచేయి. బిగ్గరగా అరిచేందుకు కూడా వ్యవధి లేకపోయిందా వృద్ధుడికి. రాక్షసహస్తం ఏదో తనను ఎత్తి అవతలకు విసిరేసినట్లు, గాలిలోకి లేచి పది అడుగుల దూరంలో పడిపోయాడు.

ఒంటిమీద కండలు వృద్ధాప్యంవల్ల హరించుకుపోయి వట్టి ఎముకలు మాత్రమే మిగిలున్నాయి అతని శరీరంలో. కలుక్కుమన్నాయి అవి. కళ్ళవెంట అతనికి తెలియకుండానే జర్రున జారాయి కన్నీళ్ళు.

“నన్ను ఆదరించి ఎంతో సహాయం చేసిన పీఠానికి చెందినవాడివని భావించి, నీకు ఇటువంటి గతిపట్టటానికి కారణం ఏమిటో కూడా అడగకుండా

నీకు సేవలు చేశాను. అందుకు ప్రతిఫలమా ఇది?" ఎంతో ప్రయత్నం మీద పైకి లేస్తూ అడిగాడు వృద్ధుడు.

"నువ్వు ఏ పీఠం గురించి మాట్లాడుతున్నావో, అదే పీఠానికి నేను కాబోయే అధిపతిని, మర్యాద ఇచ్చుకోవటం నీకు చాలా మంచిది" క్రిందికి జారిపోబోతున్న ఉత్తరీయం తిరిగి భుజంమీదకి లాక్కుంటూ హుందాగా అన్నాడు ఫ్యుజీశాన్.

"కుంగ్‌ఫూ పీఠం అంటే ఒట్టి పోరాటాలు నేర్పే ప్రదేశం మాత్రమే కాదు. మంచితనం, మానవత్వం, కష్టంలో ఉన్నవారిని ఆదుకోవటం మొదలైన లక్ష్యాలు నేర్పి పంపించే మహత్తర పుణ్యక్షేత్రం" దెబ్బ తగిలిన ప్రదేశాన్ని చేతులతో తడుముకుంటూ అన్నాడు వృద్ధుడు.

"నీకు వాగుడు చాలా అధికమైంది. ఇంకొక్కమాట నీ నోటి నుంచి బయటికి వచ్చిందంటే ఏం చేస్తానో నాకే తెలియదు" తర్జని పైకెత్తి గట్టిగా ఊపుతూ హెచ్చరించాడు ఫ్యుజీశాన్.

ఏదో రెట్టించటానికి నోరు తెరచి, వెంటనే ఆ ప్రయత్నం విరమించుకున్నాడు వృద్ధుడు.

క్రిందపడినప్పుడు దుస్తులకు అంటిన మట్టి దులుపుకుంటూ, వెనుతిరిగి దూరంలో కనిపిస్తున్న ఒక కాలిబాటవైపు బయలుదేరాడు.

"ఏయ్ ఆగు, ఎక్కడికి పోతున్నావ్?" ఉరుము ఉరిమినట్టు ధ్వనించింది ఫ్యుజీశాన్ కంఠం.

"బార్లీగింజలు నిండుకున్నాయి. గోధుమలు ఖాళీ అయినాయి. కాబోయే పీఠాధిపతులకు ఆహారం ఇవ్వటానికి అవసరమైనవేవీ కుటీరంలో లేవు. గ్రామంలోకి పోయి తీసుకువస్తాను" చెప్పాడు వృద్ధుడు.

"నువ్వు ఎక్కడికీ పోనవసరం లేదు. నేను నా ప్రయాణం కొనసాగించటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను" గంభీరంగా చెప్పాడు ఫ్యుజీశాన్.

తన వదనంలో ప్రతిఫలించబోయిన సంతోషాన్ని అతి ప్రయత్నం మీద అదుముకుంటూ, ముందుకు వంగి కుంగ్‌ఫూ వస్తాదులకు సామాన్యులు ఎలా నమస్కరిస్తారో అలా నమస్కారం చేశాడు వృద్ధుడు.

"ఏ పని చేయటానికైనా మీరు సర్వసమర్థులు. మీరు ఏం చేపితే అది చేయటానికి ఈ సామాన్యుడు సిద్ధంగా ఉన్నాడు" అని మాత్రం అన్నాడు.

"నేను వెంటనే సముద్రం దాటి హాంకాంగ్ వెళ్ళాలి. దారి ఎటుందో త్వరగా చెప్పు" డిమాండ్ చేశాడు ఫ్యుజీశాన్.

"రెండు రోజులు ప్రయాణం చేయాలి. ముందుగా కాంబో పట్టణానికి పోయి అక్కడి నుంచి కాంటన్ చేరుకోవాలి. పూటన్నర ప్రయాణం. రెండున్నర గంటలు మరబోటులో కూర్చుంటే నువ్వు హాంకాంగ్ చేరుకుంటావు" తడుముకో కుండా చెప్పాడు వృద్ధుడు.

"అక్కడ నీకు తెలిసిన నీ బంధువులు ఎవరైనా ఉన్నారా?" అడిగాడు ఫ్యుజీశాన్.

కింద ఉన్న మట్టిలో నుంచి తళతళ మెరుస్తున్న రెండు గులకరాళ్ళు తీసి అతని మొఖం మీదికి విసరాలన్న కోరికను చాలా బలవంతంగా అదుముకున్నాడు వృద్ధుడు.

ఆ రాళ్ళు తన చేతిలో నుంచి గాలిలోకి పోయిన వెంటనే అడ్డుకోగలడు ఆ వస్తాదు. మెరుపు కంటే వేగంగా వచ్చి తన తల రెండు చెక్కలు అయిపోయేటట్లు భయంకరంగా కొట్టగలడు.

"నేను అడిగిన మాటకు సమాధానం చెప్పవేమిటి?" కనులు చిట్లిస్తూ కోరగా అడిగాడు ఫ్యుజీశాన్.

"ఆలోచిస్తున్నాను. ముసలితనం మీదపడిన దగ్గర్నించీ నా మతి మంద గించిపోయింది. జ్ఞాపకశక్తి తగ్గిపోయింది" అన్నాడు వృద్ధుడు.

మరోసారి మండిపోయింది ఫ్యుజీశాన్‌కి. కుంగ్‌ఫూ విద్యాపీఠంలో అడుగు పెట్టిన ప్రతిమనిషికీ, వాళ్ళు విద్య నేర్చుకోవడానికి వచ్చినా, చిన్నాచితకా పనులు చేసి పొట్టలు పోషించుకోవటానికి వచ్చినా, కొన్ని కొన్ని అలవాట్లు తప్పనిసరిగా నేర్పించబడతాయి.

ధ్యానం వాటిలో ఒకటి. ఒకసారి ఎటువంటి విషయమైనా మనసులోకి ప్రవేశించటం జరిగితే, ఆఖరిశ్వాస ఉండేందుకు అవసరమైన శక్తిని పొందటం రెండవది.

కాంటన్ సిటీలోనో, హాంకాంగ్‌లోనో ఎవరో తెలిసినవాళ్ళు ఉన్నారు అతనికి. ఆ మాట బయట పెట్టకుండా ఉండటంకోసం, నోటికివచ్చిన కాకమ్మ కథల్ని వినిపిస్తున్నాడు తనకి.

"హాంకాంగ్ చుట్టుపట్ల ఉన్న సముద్రమార్గాలన్నీ తెలిసిన మనిషి. అవసరం అయితే నాకు కావాల్సిన మనిషిని, సముద్రంలో ఉండగానే పట్టిబంధించి నాకు అప్పగించగల ధైర్యవంతుడు ఎవరో నాకు వెంటనే చెప్పు" అతని మాటల్ని తాను నమ్మటంలేదన్న విషయం అతనికి తెలిసేటట్లు విసురుగా అడిగాడు.

"కాంటన్‌సిటీలో హూహుశాన్ ఉన్నాడు. పెద్ద దొంగ. వాడికి వెయ్యికి పైగా మరబోట్లు ఉన్నాయి. మూడు విమానాలున్నాయి. రెండు వేలమంది అతని దగ్గర పనిచేస్తూ ఉంటారు. పోలీసులు ప్రభుత్వాధికారులు అందరూ అతి వినయంగా మాట్లాడతారు అతని పేరు వినబడిన వెంటనే" తడుముకోకుండా చెప్పి, తల ప్రక్కకు తిప్పుకున్నాడు వృద్ధుడు.

"తల వంచుకుని మాట్లాడాలి ఎవరువెళ్ళినా ఆ హూహుశాన్ ముందు. తలెత్తి చూస్తే అప్పటికప్పుడు అక్కడికక్కడే తల తెగి నేలమీద పడిపోతుంది. మూడు నెలలపాటు వెట్టి చాకిరీ చేసిన తనను విదిలించికొట్టినట్టు అక్కడ ప్రవర్తిస్తే అంతే సంగతులు అయిపోతాడు ఈ పెద్దమనిషి" తనలో తను అనుకున్నాడు.

భుజంమీద ఉత్తరీయాన్ని అవసరం లేకపోయినా మరోసారి గట్టిగా విదిలించి, వేగంగా నడక మొదలుపెట్టాడు ఫ్యుజీశాన్.

అతను కాలిబాట మీదినించి ఒక కంకరరోడ్డు మీదికి పోయేవరకూ ఆగి, తన కుటీరం వెనక్కి పరిగెత్తాడు వృద్ధుడు.

ఎత్తుగా ఉన్న వెదురుగడలమీద నీట్‌గా నిర్మించబడి ఉన్నాయి పెద్ద పెద్ద చెక్కగూళ్ళు. కువ కువ లాడుతూ ఆ గూళ్ళ దగ్గర సందడి చేస్తున్నాయి రంగు రంగుల పావురాలు.

వృద్ధుడు రావటం చూసిన వెంటనే రెక్కల్ని తపతపలాడిస్తూ క్రిందికి వచ్చేశాయి అవన్నీ. అతని భుజాలమీద, తలమీద వాలి తమ ఆపేక్ష ప్రదర్శించటానికి పోటీలుపడటం మొదలుపెట్టాయి.

"ఆగండి.... కొంచెం ఆగండి. మీతో మాకు పనేమీలేదు. అత్యవసరంగా ఒక వర్తమానం కాంటన్ సిటీలో ఉన్న నా కూతురికి పంపించాలి. అందుకు మీరు ఎవరూ పనికిరారు...." అంటూ ఎడమచేతి వేళ్ళల్లో రెంటిని నోటిలో పెట్టుకుని పెద్దగా ఈలవేశాడు.

చెవులు గింగిర్లెత్తే శబ్దం వెలువడింది. అది వెలువడిన అయిదోక్షణంలో రాకెట్ మాదిరి దూసుకు వచ్చాయి రెండు చిలుకలు.

“రండి... రండి. ఈ పని మీవల్లనే అవుతుంది. కుదురుగా కూర్చుని వినండి” అక్కడికక్కడే నేల మీద చతికిలపడుతూ వాటికి చెప్పాడు అతను.

*　　　*　　　*　　　*　　　*

ఆకలి అధికం అయిపోయింది గంగారాంకి. కను చివరల నుంచి షాడో వైపు చూశాడు.

కాంటన్‌సిటీలో దొరికే కారుచౌక సిగరెట్లు కాల్చలేక కాలుస్తున్నాడు షాడో. వాటి టేస్ట్ తనకు నచ్చనట్టు మొఖం చిట్లిస్తున్నాడు.

“మనం ఈ దరిద్రపుగొట్టు సిటీలోకి వచ్చి మూడు రోజులు అయింది. దిక్కు దివాణం లేనట్టు వీధులు పట్టుకుని తిరగటం తప్ప విరగబొడిచింది ఏమీ లేదు. కనీసం రుచిగా ఉండే చాయ్ నీళ్ళుకూడా ఎవరూ పోయటంలేదు మన మొఖాల మీద” కచ్చగా వెల్లడించాడు తన అభిప్రాయం.

“ఏంటి నీ గోల? ఏం చేద్దామని నీ ఉద్దేశం?” సగం కూడా కాలని కాంటన్‌సిటీ సిగరెట్ అవతలికి విసిరేస్తూ అడిగాడు షాడో.

“తాడూ బొంగరంలేని ఆవారాగాళ్ళ మాదిరి తిరగాల్సిన అవసరం మనకి ఉన్నదా?” అడిగాడు గంగారాం.

జేబులోనే ఉన్న ఇంకో సిగరెట్ వెలిగించుకోవాలని ఎంతగా అనిపిస్తున్నా, ఆ పని చేయటానికి తగిన ధైర్యం లేకపోవడం వల్ల చేతులు పాంటు జేబుల్లోనే ఉంచుకున్నాడు షాడో.

“నిన్న క్యావ్‌ముయ్ రెస్టారెంట్ దగ్గర ఏం జరిగిందో మర్చిపోయావా?” తన ప్రశ్నకు సమాధానం రాకపోవటంతో మరింత చిరాకుగా అడిగాడు గంగారాం.

చైనా సముద్రంలో దొరికే షార్క్ చేపలతో కళ్ళు తిరిగిపోయే వంటకాలు చేయటంలో సిటీ మొత్తం మీద నెంబర్‌వన్ అని పేరుపొందిన రెస్టారెంట్ అది.

అదేపనిగా సముద్రంమీద ప్రయాణం చేసి రావటంవల్ల, ఉప్పు వాసనతో దగ్గరిల్లిపోతున్నాయి స్నేహితుల దుస్తులు. సిటీ వెలుపల కనిపించిన ఒక చిన్న నదిలో గుంటసేపు స్నానం చేసినా, వారి కాళ్ళు చేతుల్ని వదిలిపెట్టి అవతలికి

పోలేదు ఆ వాసన. దుస్తుల్ని అక్కడ ఉన్న బండలకేసి బాది బాది మాడి మసి అయిపోయేవరకూ ఎండలో ఆరబెట్టినా కూడా తొలగిపోలేదు వాటిని అలుముకున్న దుమ్ము.

అడుక్కుతినేవాళ్ళని అనుకున్నారు రెస్టారెంట్ నిర్వాహకులు. మర్యాదగా ఆ మాట చెప్పినట్లయితే హర్ట్ అయి ఉండేవాడు కాదు గంగారాం. తమ బౌన్సర్లు ఇద్దర్ని ఉసికొలిపి వీధిలో పడిపోయేటట్టు నెట్టించారు. ఇంకోసారి ఆ చుట్టు పట్ల కనిపిస్తే ఈసారి కాళ్ళు చేతులు విరగదీసి పంపించవలసి వస్తుందని కూడా హెచ్చరించాడు.

"ఇంతబతుకూ బతికి ఇంటివెనకాలపడి చచ్చిపోయాట్ట నాలాంటివాడు. సముద్రాలన్నిటినీ దాటుకుని, ఈ చిటోరినాయాళ్ళతో మాటలు పడటానికి వచ్చామా? అనిపిస్తోంది" జరిగింది ఫ్రెష్‌గా గుర్తుకు రావటంతో కచ్చగా అన్నాడు గంగారాం.

"అక్కడితో ఆగలేదు వాళ్ళు. ఆ చంచాగాళ్ళు నా జుట్టు పట్టుకుంటుంటే నువ్వు చూస్తూ ఊరుకున్నావు. ఏమైపోయింది నీ శౌర్యం?" అని కూడా అడిగాడు.

పాంటు జేబుల్లో పెట్టుకున్న చేతులు తీసి, బద్ధకంగా ఒళ్ళు విరుచుకున్నాడు షాడో.

పటపటమని శబ్దం చేశాయి అతని భుజం కండరాలు. అప్పటివరకూ ఎంతో వదులుగా ఉన్న అతని షర్టు ఉన్నట్టుండి టైట్ అయినట్టు అనిపించింది గంగారాంకి.

వెంటనే ప్లేటు ఫిరాయించేశాడు. "ఏదో ఒకటి మాట్లాడాలి కాబట్టి ఏదో వాగేశాను. నువ్వు పట్టించుకోకుండా ఉండటానికి ఏదో పెద్దకారణమే ఉండి ఉంటుందని నాకు తెలుసు. ఏదైనా గలాటా మొదలు పెడితే మళ్ళీ ఆ ఫ్యుజీశాన్‌గాడు వెనకాలే వచ్చేస్తాడని అనుకున్నావా?" అడిగాడు షాడోని.

తల అడ్డం తిప్పాడు షాడో.

"మరి ఎందుకు అనవసరంగా అవతలికి నెట్టించుకోవటం?" పట్టిన పట్టు వదలకుండా రెట్టించి అడిగాడు గంగారాం.

"క్వామ్ముయ్ రెస్టారెంట్ ఎవరిది?" సింపుల్‌గా అడిగాడు షాడో.

"ఇదో పెద్ద ప్రశ్న? అది హుహుశాన్‌ది" అంటూ అదిరిపడ్డాడు గంగారాం.

అది చూసి చిన్నగా నవ్వుతూ, జేబులో నుంచి సిగరెట్‌తీసి వెలిగించు కున్నాడు షాడో.

"నిజమే గురూ... ఆ ఫ్యుజీశాన్‌గాడి గోలకి ఇప్పుడు ఈ హుహుగాడు కూడా తోడైతే మన పని భజగోవిందం అయిపోతుంది. నువ్వే రైటు" అన్నాడు గంగారాం. అంతలోనే అతనికి వచ్చింది ఒక ఆలోచన.

"మనం ఒకసారి వాడిని దగ్గర్నించి చూసి వస్తే ఎలా ఉంటుంది?" క్షణం కూడా ఆగకుండా అడిగేశాడు.

"నాకు బోర్ కొట్టేసింది గంగూ... ఈ తగాదాలకి తలపట్లకి దూరంగా ఎటైనా వెళ్ళిపోవాలని ఉంది" సిగరెట్ పొగ గుండెలనిండా పీల్చుకుని బయటికి నెమ్మదిగా వదులుతూ అన్నాడు షాడో.

"నువ్వు ఏదంటే అదే కరెక్టు. అలాగే వెళ్ళిపోదాం. సముద్రం దగ్గరికి పోయి మొట్టమొదటగా కనిపించిన బోటు లాగేసుకుని...." అంటూ మాటలు ఆపేశాడు గంగారాం.

ఏమిటని మాటలతో అడగలేదు షాడో. ఊరికే తలతిప్పి కనుబొమలు ఎగరేశాడు.

"ఈ హుహుగాడికి చెందిన బోట్లే చాలా ఎక్కువగా ఉంటాయట. పొరపాటున మనం పట్టుకున్న బోటుగనుక వాడిదే అయితే, మనం ఎంతవద్దను కున్నా మన వెనకాలే ప్రత్యక్షం అయిపోతారు వాడి చంచాలు. దాదాపు రెండు వేలమంది దాకా ఉన్నట్టే–" ఆ సిటీలోకి ఎంటర్ అయిన వెంటనే తను సేకరించిన సమాచారం గుర్తు చేసుకుంటూ చెప్పాడు గంగారాం.

కామ్‌గా తల ఊపి ముందుకు అడుగువేశాడు షాడో.

"ఎక్కడికి? ఎక్కడికి గురు?" అతని మనసులో ఏముందో తెలుసు కోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ అడిగాడు గంగారాం.

నెమ్మదిగా కదిలిన షాడో. ఉన్నట్లుండి పెంచాడు తన అడుగుల వేగం. రెండు క్షణాల్లో పరిగెత్తుతున్నట్టుగా తోచింది గంగారాంకి.

"ఆగు గురూ... ఆగు. నేను కూడా వస్తున్నా" అంటూ తానుకూడా పరుగు మొదలుపెట్టబోయి సడన్‌గా ఆగిపోయాడు.

వారిద్దరూ నిలబడిన ప్రదేశానికి వందగజాల దూరంలో ఉన్నాయి మార్కెట్‌యార్డ్‌లో కూలి పనులు చేసుకుని బ్రతికే వారి చెక్కల కట్టడాలు.

ఉన్నట్లుండి ఆ కట్టడాలముందు ప్రత్యక్షమయ్యారు పాతికమంది వ్యక్తులు. ఎరుపు నీలం రంగులు కలగలిసిన దుస్తులు ధరించి ఉన్నారు అందరూ. నడుములమీద చేతులు వేసుకుని పెద్ద పెద్ద కంఠాలతో ఎవరినో ఉద్దేశించి అరుస్తున్నారు.

ఆ అరుపులు మొదలుకాగానే కట్టడాల్లోనుంచి బయటికి వచ్చేశారు చాలామంది స్త్రీలు. భయం భయంగా చూస్తున్న తమ పిల్లల్ని తమ వెనుక దాచుకున్నారు కొందరు తల్లులు. పాలు తాగే తమ పసిబిడ్డలు ఆ వ్యక్తులకు కనిపించకుండా పక్కకు తిరిగి నిలబడ్డారు మరికొందరు.

వేగంగా వస్తున్న షాడోని గమనించారు ఆ స్త్రీలలో కొందరు వృద్ధ వనితలు. వెనక్కి వెళ్ళి పొమ్మన్నట్టు హడావుడిగా చేతులు ఊపారు. తలలు అడ్డం తిప్పారు.

శరీరంలో ఉన్న శక్తినంతా పాదాల్లోకి తెచ్చుకుని, వేగంగా పరిగెత్తే అలవాటు తప్పిపోయిందని అనిపించింది రెండుక్షణాల తరువాత కదిలిన గంగారాంకి.

"లాభం లేదు గురూ. మన మంత్రశక్తులన్నీ బూజుపట్టి పనికిరాకుండా పోతున్నాయి. వెంటనే ప్రాక్టీసు మొదలుపెట్టకపోతే చాలా ఇబ్బంది" అంటూ వచ్చి షాడో వెనక నిలబడ్డాడు.

"ఎవడ్రా నువ్వు?" శుద్ధమైన కాంటారీస్‌లో చాలారఫ్‌గా షాడోని అడిగాడు నడుములమీద చేతులు వేసుకుని రంకెలు పెడుతున్న వారిలో ఒక మనిషి.

సూటిగా సమాధానం చెప్పలేదు షాడో. అక్కడ జరుగుతున్నదేమిటో తెలుసుకోవటానికి వచ్చినట్టు తల ఊపాడు.

"వెళ్లిపో, నీవాళ్ళు తిన్నగా ఉండాలన్న కోరిక గనుక ఉంటే అర్జంట్‌గా అవతలికి పారిపో" ఖంగుమంటున్న కంఠంతో హెచ్చరించాడు ఆ మనిషి.

షాడో రియాక్ట్ కాలేదు. చిటికెలో ముంచుకు వచ్చేసింది కోపం గంగారాంకి.

"ఏంట్రా... ఏంటి నీ దాష్టీకం? నువ్వు ఎవడివిరా మమ్మల్ని అవతలికి వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పటానికి? నీదా ఈ నగరం? నీ అబ్బదా ఇది?" షాడో వెనుక నుంచి ముందుకు వస్తూ బిగ్గరగా అడిగాడు.

ఆగిపోయాయి అక్కడ వినవస్తున్న శబ్దాలు అన్నీ. అతను ఏదో మంత్రం వేసినట్టు, తెరిచి ఉన్న నోళ్ళు తెరిచినట్టు ఉండగానే, కొయ్యబొమ్మల మాదిరి బిగుసుకుపోయారు అరిచి కేకలు పెడుతున్న ఆ మనుష్యులందరూ. ఇళ్ళల్లో నుంచి బయటికి వచ్చిన ఆడంగులు అయితే, చలిగాలులు చాలా బలంగా వీస్తున్నట్టు గజగజ వణికిపోవటం మొదలుపెట్టారు.

చేతిలో సిగరెట్ కిందపడేసి, చేతుల్ని పాంటుకేసి రుద్దుకున్నాడు షాడో. అతను ఊహించిన విధంగానే ఆశ్చర్యం నుంచి వెంటనే తేరుకున్నాడు రఫ్గా మాట్లాడిన వ్యక్తి. పళ్ళు బిగించి పెద్ద పులి మాదిరి గంగారాం మీదికి ఎగబడ్డాడు. పిడికిళ్ళు బిగించి అతని మొహం మీద బలంగా కొట్టబోయాడు.

అవి గనుక కనెక్ట్ అయివుంటే గంగారాం మొఖం, మధ్యకు విచ్చుతీసిన పుచ్చకాయ మాదిరి తయారైపోయి ఉండేది. కనెక్ట్ కాలేదు. మధ్యలో ఉండగానే అడ్డుపడ్డాయి షాడో చేతులు. బలంగా ఒడిసిపట్టుకున్నాయి.

"ఈ నగరం కాదు మాది. మీరు ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చారో మాకు తెలియదు. కాని మీరు మాట్లాడుతున్న మాటలు మాత్రం మహా అసహ్యంగా, అవమానకరంగా ఉన్నాయి. దయచేసి కాస్తంత మర్యాదగా అరుచుకోండి" మృదువుగా, మెత్తగా, చాలా మెల్లిగా అన్నాడు.

రకరకాల రంగులు ప్రత్యక్షం అయ్యాయి ఆ మనిషి మొఖంలో "రండిరోయ్ వచ్చి వీడి అంతు చూడండి రోయ్" తలను పక్కకు తిప్పి ఒకే ఒక రంకె పెట్టాడు.

వెంటనే కదిలారు అరుపుల్ని ఆపి బొమ్మల మాదిరి నిలబడి ఉన్న అతని సహచరులు... చేతుల్ని ముందుకు జాచి గుంపుగా వచ్చేశారు షాడో మీదికి.

ఎడమపాదంతో నేలను బలంగా తన్నాడు గంగారాం. కుడిచేత్తో తొడను చరిచి గంగాళం మాదిరి నోరు తెరిచాడు.

ఆ తర్వాత జరగబోయేది ఏమిటో తెలుసు షాడోకి. తను పట్టుకున్న మనిషి చేతుల్ని వదిలేసి చెవుల్ని గట్టిగా మూసుకున్నాడు.

మబ్బులు కమ్మిన ఆకాశంలో మెరుపుల కంటే ముందుగా వినవచ్చే పిడుగుల శబ్దం మాదిరి మహాభయంకరంగా వెలువడింది గంగారాం నోటి నుంచి ఒక పొలికేక.

నిజం కాదు గాని, తన పాదాల కింద ఉన్న నేల స్వల్పంగా కంపించినట్టు అనిపించింది షాడోకి. ముందుకు దూకుతున్న ఆ అపరిచిత వ్యక్తులకైతే మతులు పోయాయి. తాము ఎందుకు కదిలారో మర్చిపోయినట్టు మరోసారి బొమ్మల మాదిరి బిగుసుకుపోయారు.

తేరుకుని తమ పని తాము మొదలుపెట్టే అవకాశం వారికి ఇవ్వలేదు గంగారాం. "రౌడీల్లోకల్లా అతి పెద్ద రౌడీని నేను. కావాలంటే షోలాపూర్ సెంటర్లోకి పోయి అడగండి. ఈ గంగారాం సాబ్‌కి కోపం వస్తే ఎలా ఉంటుందో మీకు తెలుస్తుంది. రండిరా... రండి... వచ్చి నా తల పగలగొట్టండి" అని అరుస్తూ వారి మధ్యలోకి దూసుకుపోయాడు.

చెవుల్ని కప్పుకున్న చేతుల్ని తీసేసి, షర్టు పై జేబులో ఉన్న ఇంకో సిగరెట్‌ని వెలిగించుకుంటూ అలాగే నిలుచున్నాడు షాడో.

చూస్తూ చూస్తూ ఉండగానే, గాలిలోకి ఎగిరి అవతలపడిపోయారు నలుగురు వ్యక్తులు. నడుములు పట్టుకుంటూ పక్కకు పరుగెత్తిపోయారు ఇంకో నలుగురు. మొఖాలు తీవ్రంగా గాయపడడంతో, చేతులతో కప్పుకుంటూ, నేలమీద చతికిలపడిపోయారు ఇంకో నలుగురు.

పన్నెండు సెకన్లలో జరిగిపోయిందా సంఘటన. పదమూడో సెకనులో వెనుతిరిగి దూరంగా వెళ్ళిపోయారు మిగిలిన వారందరూ.

"వెళ్ళిపోరా... వెళ్ళిపో... బొట్టుపెట్టి ప్రత్యేకంగా చెప్పాలా నీకు?" షాడో దగ్గర నిలబడిపోయిన మనిషివైపు మహాక్రూరంగా చూస్తూ హెచ్చరించాడు గంగారాం. చిమచిమలాడుతున్న తన చేతుల్ని లాల్చీకి రుద్దుకుంటూ.

"ఎవరు నువ్వు?" తడి ఆరిపోయినట్టు తయారైన కంఠంతో అడిగాడు ఆ మనిషి.

"నేను ఎవరినో చెపితేగాని నువ్వు అవతలికి వెళ్ళవా?" కనుబొమల మధ్యలో నుంచి మరింత క్రూరంగా చూస్తూ అడిగాడు గంగారాం.

"మేము ఎవరిమో నీకు తెలుసా?" మరో ప్రశ్న వేశాడు ఆ మనిషి.

అధికతరం అయిపోయింది గంగారాం కోపం. "అవతలికి పోరా నాయనా అని అతిమర్యాదగా చెపుతుంటే నీకు అర్థం కావటంలేదని నాకు తెలిసిపోయింది. మాటలు పనికి రావురా మీకు. చేతులతో చెప్పాల్సిందేనని నాకు బోధపడింది" అంటూ ఎగిరిదూకాడు అతని మీదికి.

అంతే. గిరుక్కున వెనక్కితిరిగాడు ఆ మనిషి. అడ్డం వచ్చిన షాడోని బలంగా అవతలికి నెట్టి ఒక్కసారిగా పరుగు అందుకున్నాడు.

తూలి వెనక్కి పడిపోయిన షాడోని, గబుక్కున పట్టుకుని సరిగ్గా నిలబెట్టాడు గంగారాం. "దెబ్బ ఏమైనా తగిలిందా గురూ?" అని పరామర్శించాడు.

"నాకు దెబ్బ తగిలిందో లేదో తరువాత తేల్చుకుందాం. ముందు అటు చూడు" అంటూ పక్కకు చూపించాడు షాడో.

ముఖాలు పగిలి నేలమీద చతికిలపడిన వ్యక్తులు, గంగారాం చేతుల విసురుకు భయపడి దూరంగా జరిగిన వాళ్ళు అందరూ కట్టకట్టుకుని పరుగులు తీస్తున్నారు.

"అదీ మన దెబ్బ... మనతో పెట్టుకుంటే ఎవరైనా సరే మటాష్ అయి పోవాల్సిందే" సగర్వంగా చెపుతూ మధ్యలోనే ఆ మాటల్ని మింగేశాడు గంగారాం.

"గుంపులు గుంపులుగా ఇళ్ళలో నుంచి బయటికి వచ్చిన స్త్రీలు కూడా పరుగులు తీస్తున్నారు ఇళ్ళల్లోకి. నడక సరిగ్గారాని తమ పిల్లల్ని అమాంతంగా ఎత్తి భుజాలమీద వేసుకుని మరీ ఇళ్ళల్లోకి పోతున్నారు.

"ఏంటి గురూ... ఏంటి వాళ్ళందరూ...." అని కామెంట్ చేయబోయి, ఆ మాటల్ని కూడా మధ్యలోనే ఆపేశాడు గంగారాం.

కన్నుమూసి కన్ను తెరిచేటంతలో నిర్మానుష్యం అయిపోయిందా ప్రదేశం. తను తన జతగాడు తప్ప మరెవ్వరూ కనపించని ఎడారిగా మారిపోయేసరికి, బెరుకు నిండిన కళ్ళతో షాడో వైపు చూశాడు.

"నీకు ఈ మధ్య తుత్తర మరీ ఎక్కువైపోయింది. ఎందుకు ఏమిటి అని కూడా చూసుకోకుండా ఎవరు బడితే వాళ్ళ మీదికి ఎగబడుతున్నావ్" సింపుల్‌గా అన్నాడు షాడో.

రోషం వచ్చేసింది గంగారాంకి "నాది తుత్తర అన్నావ్... బాగానే ఉంది. మరి నీది? నువ్వెందుకు పరిగెత్తుకు వచ్చావ్?" విసురుగా అడిగాడు.

తమకు పాతిక గజాల దూరంలో ఉన్న ఒక ఇంటికేసి తల ఊపాడు షాడో. అటుచూసి చెవులు రిక్కించిన గంగారాంకి సన్నగా వినిపించింది ఒక కంఠం.

విపరీతమైన బాధలో ఉన్నది కాబోలు దీనాతి దీనంగా ఆక్రందిస్తోంది ఎవరో ఆడమనిషి.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Star+Fighter

* * *